

Η κατασκευή του ξεκίνησε το 1972

«Νεότερο μνημείο» χαρακτηρίστηκε το Ωδείο Αθηνών, έργο του Δεσποτόπουλου

Δημοσίευση: 12 Οκτ 2017, 19:34 | Τελευταία ενημέρωση: 12 Οκτ 2017, 19:34



ωστόσο το 1972.

Το κτιριολογικό πρόγραμμά του σχεδιάστηκε για να επιτελέσει τη λειτουργία μιας Μουσικής Ακαδημίας και περιλάμβανε μια πληρότητα επιμέρους λειτουργιών, όπως αίθουσα συναυλιών, μουσείο και βιβλιοθήκη, αίθουσες μαθημάτων, ναό. Κυρίαρχο στοιχείο της σύνθεσης του Δεσποτόπουλου, είναι οι στοές, οι οποίες συμβάλλουν στην ομαλή μετάβαση από τον εσωτερικό χώρο στο υπαίθρο.

Ωστόσο, ο κήπος και το κατώτερο επίπεδο του κτιρίου δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ, με τις εξωτερικές κλίμακες να παραμένουν απλώς σκυροδετημένες. Έτσι οι αίθουσες του ισόγειου είναι κλειστές.

Σήμερα, η διοίκηση του Ωδείου έχει εντάξει στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Αττική 2014-2020», έργο αποπεράτωσης και εκσυγχρονισμού μέρους του κτιρίου, με σκοπό την ένταξη νέων, σύγχρονων λειτουργιών και τη μετατροπή του σε πολυδύναμο πολιτιστικό κέντρο.

Η δρομολόγηση των παραπάνω εργασιών προκάλεσε την αντίδραση της κοσμητείας της Σχολής Αρχιτεκτόνων του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου, η οποία υπέβαλε στην Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Κυκλάδων αίτημα για το χαρακτηρισμό του κτιρίου ως νεώτερου μνημείου.

Όπως εξήγησε κατά τη σημερινή συνεδρίαση του ΚΣΝΜ ο κοσμήτορας της Αρχιτεκτονικής Σχολής, Δημήτρης Ησσίας, «θεωρήσαμε ότι έπρεπε να παρέμβουμε για να επιζήσει το κτίριο και τα επόμενα χρόνια», ενώ ο καθηγητής της Σχολής, Παναγιώτης Τουρνικιώτης, διευκρίνισε ότι «το κτίριο πρέπει να λειτουργήσει το συντομότερο δυνατόν και με σύγχρονους όρους», αφού όμως προηγηθεί η κήρυξη του, ώστε να ελέγχεται όποια μελέτη υποβληθεί γι' αυτό. «Θέλουμε να γίνει σεβαστό το δυσυπόστατο στοιχείο του κτιρίου, καθώς αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα συγκρασμού της μοντέρνας αρχιτεκτονικής με αφετηρία το Μπαουχάους και του κλασικιστικού πνεύματος».

Από την άλλη πλευρά, ο πρόεδρος του ΔΣ του Ωδείου, Νίκος Τσούχλος, εξήγησε ότι «είμαστε ένα βήμα πριν από τη συμβασιολογία του έργου εκσυγχρονισμού» και έκανε έκκληση, η όποια απόφαση «να μην ανακόψει την πορεία του έργου, γιατί αν χαθεί η χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ, τότε δεν θα μπορέσει να υλοποιηθεί». Ο ίδιος διευκρίνισε ότι βασική λογική του ΔΣ είναι «η διάσωση του κτιρίου και η ανάδειξη του αρχιτεκτονικού του χαρακτήρα. Θέλουμε να κάνουμε εκσυγχρονισμό αλλά με διατήρηση όλων των στοιχείων που αποτελούν την αρχιτεκτονική ποιότητα του κτιρίου».

Τα μέλη του ΚΣΝΜ, έκριναν ομόφωνα ότι το κτίριο πρέπει να χαρακτηριστεί ως μνημείο. Ωστόσο, τέθηκαν στη μεταξύ τους συζήτηση αρκετοί προβληματισμοί: σε ποια μορφή πρέπει να αποκατασταθεί, την ώρα που ήταν άλλα τα πρώτα σχέδια του Δεσποτόπουλου, διαφοροποιημένη η οικοδομική άδεια, άλλο το υλοποιημένο κτίριο και διαφορετική η σημερινή εικόνα του μετά τις πρόσφατες χρήσεις του (από το ΕΜΣΤ, το ΝΕΟΝ και τη documenta); Θα πρέπει το κτίριο να ολοκληρωθεί με βάση τα 2.000 και πλέον αρχιτεκτονικά σχέδια του Ιωάννη Δεσποτόπουλου, ή οι παρεμβάσεις να μην σχετίζονται με αυτά;

«Θα πρέπει να χαρακτηρίσουμε το κτίριο σύμφωνα με τις βασικές συνθετικές αρχές του, αλλά με τη δυνατότητα προσαρμογής του στις μελλοντικές ανάγκες του ως σύγχρονου λειτουργικού κτιρίου, επισήμανε από την πλευρά της η γενική διευθύντρια του ΥΠΠΟ, Ευγενία Γατοπούλου. Η ίδια πρόσθεσε: «Η ζωή των σύγχρονων μνημείων του μοντερνισμού είναι συνυφασμένη με την ιδέα, αυτά να είναι χρήσιμα, οπότε πρέπει να προσαρμόζονται στις σύγχρονες ανάγκες για να είναι λειτουργικά».

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών, Γιάννης Αίσωπος, παρατήρησε από την πλευρά του πως «φοβάμαι πολύ την έννοια της προσαρμοστικότητας, γιατί αποτελεί δούρειο ίππο». «Νομίζω ότι πρέπει να κηρυχθεί μνημείο, όπως είναι σήμερα και πρέπει να δούμε ποιες είναι οι τελευταίες σχεδιαστικές προσεγγίσεις του Δεσποτόπουλου και πάνω σε αυτές να γίνει η νέα μελέτη. Θα πρέπει να προστάψουμε το κτίριο από παρεμβάσεις που δεν σέβονται το σχεδιαστικό πνεύμα του Δεσποτόπουλου», τόνισε ο καθηγητής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, Ανδρέας Γιακουμακάτος.

Τελικά, τα μέλη του Συμβουλίου γνωμοδότησαν κατά πλειοψηφία (με τη θετική ψήφο έξι μελών) υπέρ του χαρακτήρισμού του Ωδείου Αθηνών ως μνημείου «λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, τεχνικής και καλλιτεχνικής σημασίας του» με την επισήμανση ότι «ο χαρακτηρισμός έχει ως σκοπό την προστασία των στοιχείων εκείνων που αναδεικνύουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του», όπως το χαρακτηριστικό δώμα με τις γλυπτικές απολήξεις, ο όροφος με τη γενική εσωτερική οργάνωσή του με τα μεγάλα υαλοστάσια, τα αίθρια, το περιστύλιο με τα υποστυλώματα του, τα κλιμακοστάσια εντός του περιγράμματος του κτιρίου, το μεγάλο αμφιθέατρο ως προς τη γεωμετρία και τη δομή του, το κεντρικό φουαγιέ με τα διπλά κλιμακοστάσια, το ισόγειο κεντρικό τμήμα του κτιρίου Α' μεταξύ των δύο αιθρίων, το υπόγειο του ίδιου κτιρίου με την αμφιθεατρική διάταξη των κερκίδων και οι εξωτερικές κλίμακες.

Μειοψήφησαν ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών, Γιάννης Αίσωπος, ο επίτιμος γενικός διευθυντής του ΥΠΠΟΑ, Ιορδάνης Δημακόπουλος, και ο καθηγητής της ΑΣΚΤ, Ανδρέας Γιακουμακάτος, οι οποίοι ζήτησαν να χαρακτηριστεί το μνημείο και η επιθυμητή ολοκλήρωσή του να γίνει σύμφωνα με τη μελέτη του Δεσποτόπουλου.

in.gr, ΑΠΕ